

RRJEDHA E PUNËS 1 – Korniza e politikave

Veprimi 4: hartoni një politikë të mbrojtjes së sigurisë të përshtatur për klubin tuaj sportiv

Përmbajtja – Politika e Mbrojtjes për Klubet

1. Qellimi

(Përcaktoni qëllimin e kësaj politike. Çfarë duhet të arrihet për aktorët kryesorë si sportistët, prindërit, trajnerët, stafi dhe vullnetarët)

2. Angazhimi i klubit

(Cili është angazhimi zyrtar i klubit për mbrojtjen? Për çfarë mund të mbahet përgjegjës nga aktorët e tij? Si është i përfshirë ky angazhim në statutin e klubit?)

3. Përkufizime dhe parime

(Çfarë nënkuptojmë saktësisht me mbrojtje? Mbrojtje nga çfarë? Për cilat forma të dhunës ndërpersonale bëhet fjalë? Cilat janë parimet dhe vlerat kryesore që udhëheqin këtë politikë? Për cilët aktorë zbatohet kjo politikë? Për shembull: sportistë, staf, vullnetarë, mbështetës (duke përfshirë prindërit), trajnerë, partnerë të tjerë, etj.)

4. Qeverisja

Anëtarët e Bordit

- (Kush është përgjegjës për hartimin e Politikës së Mbrojtjes?)

Oficeri i Mbrojtjes

- (Si do të siguroheni që aktorët e përfshirë të jenë në dijeni të rolit të këtij personi?)

Profile të tjera përkatëse

- (Cilat profile të tjera në klub kanë një rol apo përgjegjësi lidhur me mbrojtjen?)

Monitorimi dhe Vlerësimi i politikës

- (Si do të monitorohet dhe rishikohet kjo politikë? Referojuni afateve kohore, strukturave dhe/ose mekanizmave që do të përdorni për këtë, duke përfshirë mënyrën sesi do të kryeni analizën e riskut)

5. Dokumente Kyc

(Në këtë seksion, bëni referim te dokumentet kryesore që përbëjnë politikën tuaj. Përdorni "Safe Sport Digital Toolkit" për të hartuar këto dokumente!)

6. Kulturë

(Përshkruani se si do të zhvilloni dhe forconi një kulturë të mbrojtjes dhe mirëqenies. A ka aktivitete apo mekanizma të caktuar që janë në funksion për këtë qëllim? Cilat kërkesa ligjore apo rregullatore i konsideroni të rëndësishme, si për shembull kërkesa për certifikata penaliteti dhe specifikime të tjera në nivel qeveritar. Elementë të tjerë që mund të merren parasysh në këtë seksion janë:

- **Raportimi:** përshkruani se si dhe ku individët që kanë shqetësime, viktimat apo dëshmitarët e incidenteve mund të raportojnë.
- **Trajnimi:** sigurohuni të përmendni çfarë lloj mekanizmash, si të brendshëm ashtu edhe të jashtëm, ofroni për trajnime formale dhe informale apo shkëmbime përvojash, duke përfshirë se cilat profile në klub janë objektiv i këtyre trajnimeve (p.sh. Oficeri i Mbrojtjes).
- **Rekrutimi:** si merret parasysh mbrojtja në procesin e rekrutimit, përfshirë fazën e prezantimit (onboarding) të të rekrutuarve të rinj?
- **Partnerët:** cilët partnerë i konsideron klubi si me ekspertizë apo shërbime të lidhura me mbrojtjen? Me kë mund të kontaktoni / referoheni në raste, shqetësime apo për individë, nëse është e nevojshme?
- **Fushatat ndërgjegjësuese:** si e rrit ndërgjegjësimin klubi mbi këtë temë dhe për politikën e vet të mbrojtjes te aktorët përkatës?)

7. Raportimi dhe Monitorimi

(Sa i përket raportimit: ky seksion duhet të përshkruajë në mënyrë të detajuar se si dhe ku individët që kanë shqetësime, viktimat apo dëshmitarët e incidenteve mund të raportojnë. Cili është rrjedhja që ndjek një raport i tillë?)

Sa i përket monitorimit: përshkruani se si do të regjistroni apo mbani shënim rastet dhe shqetësimet e raportuara. Në cilat dokumente, formularë apo programe software do të mbahen shënimet? Kush do të jetë i përfshirë në menaxhimin e një rasti apo shqetësimi? Kush do të ketë akses në këtë informacion?

8. Permbledhje e veprimeve dhe hapave që duhen ndjekur

(Listoni objektivat e ndryshme për aktivitetet që keni rënë dakord si klub, bazuar në përmbajtjen dhe angazhimet e përfshira në këtë politikë. Për shembull: objektiva që keni vendosur në lidhje me zhvillimin e dokumenteve, një mekanizëm raportimi, numrin e takimeve me prindër, sportistë apo trajnerë, numrin e shqetësimeve dhe rasteve të raportuara, etj.)

KËSHILLË:

Përdorni **Safe Sport Digital Toolkit** si një udhëzues hap pas hapi për të ndihmuar në hartimin dhe zbatimin e një **Politike të Mbrojtjes** për klubin tuaj!

Shëmbull - Politika e mbrojtjes për klubet Zhvilluar nga World Athletics për klubet ose federatat e tyre anëtare

Ky shëmbull duhet të përdoret për të prodhuar një politikë mbrojtëse për klubet që nuk e kanë tashmë një të tillë; mund të shtohen seksione të cilat trajtojnë çështje të tjera specifike për klubin ose që lidhen me legjislacionin vendas ose udhëzimet e prodhuara për mbrojtjen e fëmijëve ose të rriturve, kur është e përshtatshme. Është e këshillueshme që të merren parasysh çdo politikë mbrojtëse lokale nga organizata të tjera brenda të Klubit për të siguruar që politika është e rëndësishme nga ana kulturore. Fusni emrin e Klubit dhe Federatës Anëtare në [] përkatës përgjatë këtij dokumenti.

Përmbajtje

1. Hyrje
2. Deklarata e Politikave të Angazhimit dhe Parimet
3. Përkufizime
4. Synimi i Politikës
5. Raportimi i shqetësimeve
6. Grafiku i raportimit
7. Kodi i Sjelljes
8. Rekrutimi
9. Trajnim dhe edukim
10. Procedura disiplinore
11. Rishikimi i kësaj Politike
12. Monitorimi

1. Hyrje

[Federata Anëtare] është përgjegjëse për promovimin e atletikës brenda [vendit] dhe për ta bërë atë një mjedis të sigurt, të lumtur dhe pozitiv për fëmijët dhe të rriturit për të zhvilluar talentet e tyre dhe për të arritur qëllimet e tyre; këto duhet të jenë përvoja argëtuese dhe të këndshme. Kjo politikë mbrojtëse (“kjo politikë”) përcakton përgjegjësitë e [Federatës] dhe [Klubit] për të siguruar që fëmijët dhe të rriturit të jenë në gjendje të marrin pjesë në atletikë në mënyrë të sigurt. [Federata] dhe [Klubi] besojnë se çdokush ka të drejtë të marrë pjesë në sport pa frikë nga abuzimi, ngacmimi ose shfrytëzimi dhe do të sigurojnë që kjo e drejtë të mbrohet plotësisht.

Abuzimi mund të kryhet nga burra ose gra, ose fëmijë. Ndodh në çdo zonë të botës, në çdo sport dhe organizatë. Asnjë zonë nuk mund ta konsiderojë veten të përjashtuar ose të mbrojtur nga ndikimi i saj.

Abuzimi, ngacmimi dhe shfrytëzimi ndodhin kur ka mosbalancime të pushtetit midis individëve. Kur një individ është në një pozicion më të fuqishëm, ai mund të përfitojë nga kjo dhe mund të ndodhë abuzim, ngacmim ose shfrytëzim. Sa më i prekshëm një individ, qoftë për shkak të moshës, paaftësisë, financave apo statusit, aq më shumë ka gjasa që ai të jetë subjekt i abuzimit, ngacmimit ose shfrytëzimit.

Duke promovuar praktikat më të mira dhe duke mbështetur parimet e kësaj Politike [Klubi] do të krijojë dhe punojë drejt krijimit të mjediseve të sigurta për të gjithë pjesëmarrësit e tij dhe komunitetin e tij më të gjerë.

2. Deklarata e Politikave të Angazhimit dhe Parimet

[Klubi] beson se të gjithë në atletikë duhet të trajtohen me respekt dhe dinjitet dhe kanë të drejtë të marrin pjesë në atletikë pa çdo abuzim, ngacmim apo shfrytëzim. [Federata Anëtare] dhe [Klubi] punojnë së bashku për të mbrojtur të gjithë brenda fushëveprimit të kësaj Politike nga një sjellje e tillë. [Klubi] beson se kjo e drejtë është pavarësisht nga raca, ngjyra, mosha, paaftësia, gjinia, identiteti gjinor, orientimi seksual, etnia, feja ose besimi i individit. [Klubi] është i përkushtuar për të parandaluar abuzimin, ngacmimin ose shfrytëzimin ndaj atyre që përfshihen në objektin e kësaj Politike dhe për të krijuar mjedise të sigurta për të gjithë që të marrin pjesë dhe ta shijojnë sportin në maksimum. Atletët, trajnerët (me të cilat nënkuptojmë të gjithë stafin mbështetës të sportistëve), zyrtarët, vullnetarët dhe anëtarët e bordit janë të gjithë të mbrojtur nga kjo Politikë; ata duhet të kuptojnë të gjithë të drejtat e tyre si dhe detyrat e tyre në këtë fushë.

Parimet mbi të cilat bazohet kjo politikë janë:

- Secili ka të drejtë të trajtohet me dinjitet dhe respekt dhe të jetë i lirë nga diskriminimi nëse ai bazohet në seks, identitet gjinor, racë, moshë, përkatësi etnike, aftësi, orientim seksual, bindje, përkatësi fetare apo politike.
- Gjithkush ka të drejtë të marrë pjesë, të gëzojë dhe të zhvillohet personalisht nëpërmjet atletikës në një mjedis të sigurt, gjithëpërfshirës, pa të gjitha format e abuzimit, ngacmimit ose shfrytëzimit.
- Të gjithë, si fëmijët ashtu edhe të rriturit, kanë të drejtë që zëri i tij të dëgjohet veçanërisht nëse ngre një shqetësim për mirëqenien e tij ose të një personi tjetër.
- Të gjithë duhet të dinë se kujt ti kërkojnë ndihmë kur kanë shqetësime për sjelljen e një individi.
- Gjithkush është përgjegjës për kujdesin dhe mbrojtjen e fëmijëve, duke marrë vendime në interesin e tyre më të mirë pasi mirëqenia e tyre është parësore.

Për të arritur këtë [Klubi] do të:

- Njohë përgjegjësinë e anëtarëve të bordit të tyre për të zbatuar këtë Politikë dhe do të caktojnë një "Oficer Sigurie" për të inkorporuar parimet e kësaj Politike në të gjitha aspektet e programeve të tyre;
- Të ketë një anëtar të emëruar të stafit ose vullnetar i cili është përgjegjës: "Oficeri i Sigurisë";

- Sigurohuni që të gjithë e dinë se ky anëtar i emëruar i stafit ose vullnetar është individi të cilit mund t'i drejtohen nëse janë të shqetësuar ose kanë shqetësime për një person tjetër dhe sjelljen e tij;
- Të sigurohet që të gjithë janë të vetëdijshëm për të drejtat e tyre dhe procesin që do të ndiqet nëse ngrihet një shqetësim;
- Zbatoni këtë Politikë dhe krijoni procedura duke përfshirë kodet e sjelljes, rregullat dhe procedurat disiplinore dhe mbani ato të përditësuara sipas nevojës;
- Ofroni mbështetje dhe udhëzime për këdo që ka nevojë pas një shqetësimi, ankese ose pretendimi të bërë;
- Edukoni dhe trajtoni të gjithë anëtarët e stafit dhe vullnetarët se si të merren me shqetësimet dhe ankesat;
- Të gjitha shqetësimet, pretendimet dhe ankesat do të trajtohen në mënyrë të drejtë, transparente, në kohë dhe efikase duke siguruar që ankesat të përditësohen rregullisht;
- Kryeni të gjitha hetimet në një mënyrë që siguron një nivel të përshtatshëm pavarësie për të siguruar që nuk ka paragjykime në raportin ose vlerësimin e rrezikut;
- Të gjitha informacionet në lidhje me shqetësimet, ankesat ose pretendimet do të trajtohen në mënyrë konfidenciale dhe do të ruhen në mënyrë të sigurt;
- Rekrutoni njerëz të përshtatshëm për role, kryeni kontrole të historisë, ndiqni referencat dhe sigurohuni që të emërohen vetëm njerëz të përshtatshëm; dhe
- Punoni me agjencitë lokale, OJQ-të dhe grupet e komunitetit duke ofruar mbështetje dhe udhëzime për shërbimet e fëmijëve për të siguruar që të gjithë të mbahen të sigurt.

3. Përkufizime

Abuzimi, ngacmimi dhe shfrytëzimi

Abuzimi, ngacmimi dhe shfrytëzimi janë përshkruar më poshtë. Ato mund të kryhen si nga burrat ashtu edhe nga gratë dhe shpesh ndodh kur njëra palë është në një pozicion pushteti mbi tjetrën. Kur një individ ka pushtet mbi një tjetër në një marrëdhënie, mund të çojë në situata ku abuzimi është më i lehtë. Individët e cenueshëm duhet të mbrohen dhe ata që janë në pushtet duhet të sigurojnë vendosjen e masave të duhura mbrojtëse. Është gjithashtu e rëndësishme të kuptohet se trajnerët, zyrtarët ose vullnetarët mund të abuzohen nga të tjerët.

Abuzimi psikologjik është një akt i padëshiruar, duke përfshirë poshtërimin, përçmimin, refuzimin, mbylljen, izolimin, sulmin verbal, poshtërimin, frikësimin ose çdo sjellje tjetër që mund të zvogëlojë ndjenjën e identitetit, dinjitetit ose vetëvlerësimit të një individi. Kjo është në qendër të shumicës së llojeve të abuzimit, pasi kur këto ndodhin, ndodh edhe abuzimi psikologjik. Kjo shpesh mund të shihet si ngacmim ose ngacmim kibernetik.

Abuzimi fizik është çdo veprim i qëllimshëm ose i padëshiruar, për shembull shkelmimi, rrahja, kafshimi ose djegia që shkakton lëndim ose dëmtim fizik. Mund të përfshijë konsumimin e detyruar të alkoolit ose substancave të dopingut. Mund të jetë gjithashtu çdo aktivitet fizik i detyruar ose i papërshtatshëm si trajnimi i papërshtatshëm për moshën apo fizikun e sportistit. Stërvitja e detyruar ose e tepruar mund të mos vërehet në një mjedis sportiv pasi ambiciet e atletëve dhe trajnerëve, si dhe presioni i bashkëmoshatarëve, mund

të shtyjnë njërin ose të dy të imponojnë ose të marrin ngarkesa të tepërta stërvitore dhe/ose angazhime të konkurrencës. Dialogu midis atletëve dhe trajnerëve që synon vendosjen e objektivave të performancës të dakorduara dhe të arritshme mund të ndihmojë në përcaktimin e kërkesave të tolerueshme dhe të pranueshme për stërvitje. U takon trajnerëve që t'i zbutin ambiciet që mund të bien ndesh me shëndetin dhe mirëqenien e një atleti.

Abuzimi seksual është çdo sjellje e natyrës seksuale, qoftë kontaktuese (depërtuese ose jo-depërtuese) ose pa kontakt, ku pëlqimi nuk jepet, detyrohet ose manipulohet. Kjo mund të përfshijë individë që shikojnë ose bëjnë imazhe seksuale, konstatimin e ngacimeve seksuale, inkurajimin e të tjerëve që të sillen në mënyra të papërshtatshme seksualisht ose kujdesin e një personi në përgatitje për abuzim. Mund të kryhet si nga burrat ashtu edhe nga gratë dhe shpesh ndodh kur njëra palë është në pozitë të pushtetit mbi tjetrën.

Grooming (Manipulim) është procesi (qoftë në internet ose personalisht) ku një individ ndërton një marrëdhënie me një fëmijë duke i inkurajuar ata t'i besojnë atij, në mënyrë që të mund t'i manipulojë dhe shfrytëzojë për përfitimin e tij. Manipulimi i familjes, rrethimit dhe miqve të një atleti shpesh i bën ata individë të besojnë se kujdestari është i besueshëm duke i mundësuar kujdestarit të ketë akses tek atleti. Duke manipuluar atletin dhe duke shfrytëzuar marrëdhënien, ata do ta bëjnë atletin të besojë se duhet të përmbushë kërkesat e kujdestarit. Fuqia që një kujdestar ka mbi fëmijën përdoret për t'i izoluar ata nga miqtë dhe familja, të cilët përndryshe mund t'i paralajmërojnë ata në kundërshtim me kërkesat e kujdestarit..

Ngacmimi është sjellje e padëshiruar që ofendon ose e bën personin të ndihet i poshtëruar ose i frikësuar. Ngacmimi nga pushteti është kur dikush në një pozicion pushteti mbi një individ tjetër, zakonisht në një vend pune, e përdor atë fuqi për të ngacmuar fizikisht ose psikologjikisht një person tjetër në një pozicion më të ulët. Ngacmimi nga pushteti mund të përfshijë përjashtimin, detyrat e papërshtatshme të punës (shumë pak, shumë ose të një niveli më të ulët që është i pranueshëm).

Ngacmimi seksual është çdo sjellje e padëshiruar e natyrës seksuale, qoftë verbale, joverbale apo fizike. Shembuj të ngacmimeve seksuale verbale përfshijnë pyetje intime të padëshiruara ose degraduese në lidhje me trupin, rrobat ose jetën private të dikujt, shakatë me nënkuptim seksual dhe propozime ose kërkesa për akte seksuale pa konsensus. Këto mund të jenë mesazhe të padëshiruara me tekst, telefonata, letra ose forma të tjera komunikimi me përmbajtje seksuale. Shembujt jo verbalë mund të përfshijnë shikimin, gjestikulacionin ose ndarjen e fotografive me aludime seksuale. Shembuj të ngacmimeve seksuale fizike janë kontakti fizik i panevojshëm me natyrë seksuale, si shtrëngimi, tentativa për të puthur ose përkëdhelur ose prekur.

Shfrytëzimi është kur dikush ushtron kontroll mbi një person tjetër dhe/ose pasuritë e tij për "përfitimin e tyre personal" dhe pa pëlqimin e personit. Përfitimi personal mund të jetë psikologjik, reputacion ose tregtar dhe përbën shfrytëzim kur të drejtat e një personi shiten ose negocohen pa pëlqimin e shprehur të personit tjetër. Shembuj në atletikë mund të jenë keqinterpretimi mashtrues i moshës ose kombësisë së një atleti, veprimi në emër të një atleti në mënyrë mashtruese ose marrja e një pjese të paarsyeshme të të ardhurave nga sponsorizimi ose marrëveshjet e financimit. Shfrytëzimi vjen në forma të ndryshme, duke përfshirë shfrytëzimin seksual, shfrytëzimin financiar dhe nënshkrimin e atletëve me kontrata afatgjata ndërsa ata janë ende fëmijë.

Neglizhimi është dështimi për të ofruar një nivel minimal të kujdesit qoftë fizik apo emocional që shkakton dëm, duke lejuar shkaktimin e dëmit ose duke krijuar një rrezik të afërt dëmtimi. Kjo zakonisht lidhet me kujdesin e dhënë nga prindërit ose kujdestarët ndaj fëmijëve, por është gjithashtu e rëndësishme për njerëzit e tjerë që kanë për detyrë të kujdesen ndaj një personi tjetër, si një trajner ose drejtues ekipi ndaj një atleti. Kjo mund të përfshijë dështimin për të siguruar ujë të mjaftueshëm në temperatura të larta, veshje adekuate në temperatura të ftohta, ushqim të përshtatshëm, akomodim ose rregullime të sigurta udhëtimi.

Abuzimi, ngacmimi dhe shfrytëzimi mund të bazohen në racën, fenë, ngjyrën, besimet, origjinën etnike, seksin, identitetin gjinor, orientimin seksual, moshën, paaftësinë, statusin socio-ekonomik dhe aftësinë sportive ose një kombinim i ndonjë prej këtyre karakteristikave. Mund të jetë një incident i vetëm i izoluar ose një seri ngjarjesh, personalisht ose në internet, të qëllimshme, të pakërkuara ose shtrënguese. Ngacmimi ose neglizhenca janë të gjitha aspektet e tjera të ngacmimit, abuzimit ose shfrytëzimit dhe duhet të trajtohen në të njëjtën mënyrë sipas kushteve të kësaj Politike.

Secila nga këto forma abuzimi, ngacmimi ose shfrytëzimi mund të përfshijë një aspekt të abuzimit financiar. Mund të ndodhë që një individ të përfshihet në nënshkrimin e kontakteve ose marrëveshjeve që përfitojnë financiarisht të tjerët, por nuk janë domosdoshmërisht me përfitim financiar për veten e tyre. Çdo element shtrëngimi mund të jetë abuzim, ngacmim ose shfrytëzim nëse individ i është fëmijë, nëse individ nuk ka autorizuar dikë që të veprojë në emër të tij ose nëse individ nuk është këshilluar në mënyrë adekuate nga një profesionist i pavarur, si p.sh. një kontabilist ose avokat, për ndikimin e kushteve të marrëveshjes.

Mund të ketë raste kur veprimet mund të mos jenë abuzive për një person, por mund të jenë abuzive ose të dëmshme për shkak të cenueshmërisë së individit që abuzohet. Kjo mund të jetë për shkak të moshës, aftësisë ose formës tjetër të cenueshmërisë së personit.

Abuzimi, ngacmimi dhe shfrytëzimi shpesh rezultojnë nga abuzimi i autoritetit nga dikush në një pozicion besimi, që do të thotë përdorimi i pahijshëm i pushtetit nga dikush në një pozicion ndikimi, pushteti ose autoriteti nga një individ kundër një personi tjetër. Kjo është shpesh kur ka një diferencë moshe, por mund të ndodhë edhe midis bashkëmoshatarëve - njerëzve të moshave të ngjashme. Mund të ketë abuzime midis sportistëve ose në të vërtetë trajnerëve, zyrtarëve ose çdo personi tjetër të përfshirë në atletikë. Kjo nganjëherë i referohet abuzimit bashkëmoshatar. Duhet të trajtohet në të njëjtën mënyrë si çdo lloj shqetësimi tjetër. Abuzimi mund të kryhet edhe nga anëtarët e familjes si prindërit, partnerët dhe vëllezërit e motrat.

Fëmija - i referohet një individ ose grupi individësh që nuk kanë mbushur ende moshën 18 vjeç.

Siguria - është procesi i mbrojtjes së personave vulnerabël, fëmijëve dhe të rriturve nga abuzimi, ngacmimi dhe shfrytëzimi. Krijimi i një mjedisi të sigurt dhe mikpritës ku të gjithë respektohen dhe vlerësohen është në qendër të mbrojtjes. Të gjithë ata që merren me atletikë duhet të luajnë një rol për t'u siguruar që në mënyrë aktive të parandalojnë abuzimin, ngacmimin dhe shfrytëzimin, të dëgjojnë rrëfimet nga fëmijët dhe të rriturit për përvojat e tyre dhe të përgjigjen në mënyrë të sigurt dhe të plotë nëse ka një problem.

4. Synimi i Politikës

Kjo politikë zbatohet për [Klubin], për atletët, stafin dhe çdo person tjetër të lidhur me [Klubin]. Kjo përfshin zyrtarët, vullnetarët, anëtarët e familjes së një atleti, prindërit, kujdestarët dhe këdo që lidhet me atletikën në [Club]. Të gjithë ata për të cilët zbatohet kjo politikë duhet të jenë në përputhje me Politikën dhe t'u përmbahen kushteve të saj. Çdo

shkelje e kësaj Politike nga këta individë do t'i nënshtrohet masave të mundshme disiplinore.

5. Raportimi i shqetësimeve

Të gjithë janë përgjegjës për të siguruar që askush të mos abuzohet, ngacmohet apo shfrytëzohet. Prandaj, nëse dikush ka dyshime se një fëmijë ose i rritur mund të ketë qenë subjekt i abuzimit, ngacmimit ose shfrytëzimit në një formë ose në lidhje me sjelljen e një personi tjetër, atëherë ai duhet të raportohet te Oficeri Sigurisë i [Klubit] në mënyrë që të mund të vlerësohet dhe të trajtohet siç duhet. Mund të jetë gjithashtu e nevojshme që policia ose shërbimet sociale të përfshihen, dhe Oficeri Sigurisë i [Klubit] duhet të koordinohet me Oficerin e Sigurisë [Federatës] për të siguruar që kjo të bëhet siç duhet.

Në disa situata, mund të jetë e nevojshme që shqetësimi t'i raportohet Oficerit të Sigurisë të [Federatës Anëtare] për këshilla dhe udhëzime të mëtejshme në lidhje me drejtimin e duhur të veprimit që duhet ndërmarrë. Disa raste mund të trajtohen nga [Federata Anëtare], por ato do të jenë për diskutim me Oficerët e Sigurisë të [Federatës Anëtare] dhe [Klubit] dhe çdo agjenci lokale të zbatimit të ligjit.

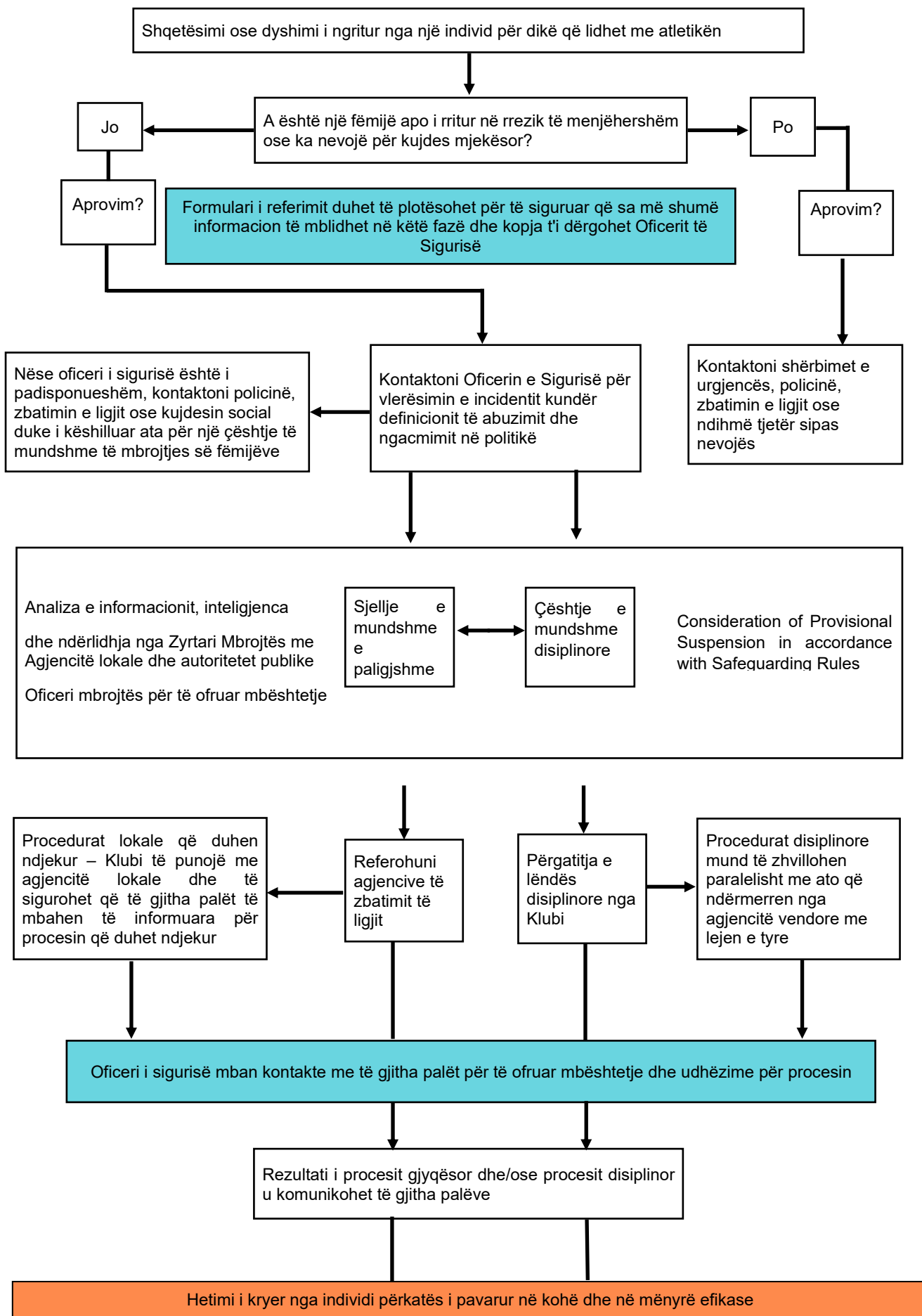
Nëse një individ është në rrezik të menjëhershëm për dëmtim serioz, nuk duhet të ketë vonesa në raportimin e një çështjeje tek shërbimet e urgjencës. Ka raste kur duhet kërkuar aprovimi i individit për të raportuar një çështje duke marrë parasysh moshën dhe aftësinë e tij mendore. Kapaciteti për aprovimin e një fëmije nën moshën 12 vjeç është i ndryshëm nga ai i një fëmije midis moshës 12 dhe 18 vjeç dhe midis një fëmije dhe një të rrituri. Nëse një individ refuzon të japë aprovimin, çështja mund të duhet ende të raportohet. [Kjo mund të jetë një fushë që trajtohet nga legjislacioni ose procedurat vendore dhe duhet të përfshihet në këtë Politikë]

Shqetësimet, pretendimet dhe çështjet e tjera të raportuara në [Klub] duhet të hetohen nga dikush që nuk është i lidhur me këtë çështje në asnjë mënyrë. Nuk është e nevojshme që një hetues të jetë tërësisht i ndarë nga [Klubi] nëse është një “shqetësim i nivelit të ulët”. Sa më serioz të jetë shqetësimi ose pretendimi, aq më e nevojshme është që individit që e heton atë të jetë i ndarë nga [Klubi]. Nëse një shqetësim referohet në polici, atëherë ajo do të kryejë një hetim. Çdo hetim që [Klubi] që kryen për një shqetësim serioz duhet të bëhet nga një individ që nuk është i lidhur me [Klubin] dhe është kontraktuar për të kryer hetimin duke u siguruar që ai do të kryhet pa paragjykime, me efikasitet dhe sa më shpejt që të jetë e mundur. [Klubi] do të raportojë shqetësimet dhe pretendimet tek Federata e tyre Anëtare; Federata Anëtare mund të marrë përsipër hetimin e shqetësimit dhe duhet të sigurojë që ai të hetohet nga një palë e pavarur.

Ju lutemi vazhdoni në faqen tjetër për seksionin 6 “Grafiku i raportimit”

6. Grafiku i raportimit

Grafiku për raportimin e një shqetësimi për abuzim, ngacmim dhe shfrytëzim. Ky diagram është i përgjithshëm - duhet të lexohet dhe të prodhohet për [Klubin] me legjislacionin vendas dhe udhëzimet e qeverisë për referimet për mbrojtjen e fëmijëve

7. Kodi i Sjelljes

Klubi duhet të ketë kode sjelljeje për stafin, ekzekutivin dhe çdo person tjetër të përfshirë në drejtimin e organizatës. Ata duhet të marrin në konsideratë çdo audiencë tjetër si trajnerët, atletët, stafi mbështetës mjekësor, zyrtarët dhe koordinatorët e ngjarjeve. Ato mund të jenë aq specifike ose aq të gjera sa konsiderohet të jetë e nevojshme, me kusht që audiencia të jetë në dijeni të kodeve dhe t'u kërkohet të konfirmojnë se do t'i respektojnë ato.

[Klubi] ka kodet e mëposhtme të sjelljes:

- Trajnerët;
- Atletët;
- Prindërit dhe kujdestarët; dhe
- [çdo tjetër që [Klubi] ka vendosur të ketë].

Të gjitha këto kode sjelljeje kanë të bëjnë me trajtimin e të tjerëve me respekt, dinjitet, barazi dhe integritet dhe bazohen në parimin se çdokush ka vlerë dhe është i denjë për respekt. Ato janë krijuar për t'u siguruar të gjithëve që janë të lidhur me atletikën sjelljen që pritet prej tyre nga [Klubi]. Këto kode duhet të jenë pjesë e çdo programi trajnimi për këto grupe për të siguruar që të gjithë të jenë të vetëdijshëm për ekzistencën e kodeve, pritshmëritë e [Klubit] dhe mundësinë e masave disiplinore nëse ato nuk respektohen. Kodet janë zhvilluar pas konsultimit me grupet e përfshira dhe do të rishikohen rregullisht.

Kodet e sjelljes do të vihen në dispozicion të grupeve përkatëse dhe do të shfaqen në çdo tabelë njoftimi, faqe interneti ose në dokumente të tilla si formularët e rinovimit të anëtarësimit.

Nëse një individ është në dijeni të ndonjë individi tjetër që shkel kodin përkatës të sjelljes, atëherë kjo duhet t'i referohet Oficerit të Sigurisë si një shqetësim për hetimin dhe masat e mundshme disiplinore. Shkeljet e cilitdo prej kodeve të sjelljes mund të trajtohen sipas procedurave disiplinore nëse nuk ka rregulla të veçanta mbrojtëse në përdorim nga [Klubi].

8. Rekrutimi

Të gjithë aplikantëve për çdo rol që punojnë ngushtë me fëmijët (qoftë staf apo vullnetarë) do t'u kërkohet të kryejnë kontrole të historisë/kontrollet e të dhënave kriminale. Të gjithë aplikantëve do t'u kërkohet të marrin pjesë në një intervistë, të japin dy referenca dhe pasi të emërohen do të marrin pjesë në një seancë prezantuese. Një intervistë do të përfshijë pyetje në lidhje me individin dhe përvojën e tij, si dhe njohuritë e tyre për mbrojtjen.

Referencat do të verifikohen për vërtetësinë e tyre dhe duhet të jenë nga një punëdhënës, aktual ose i mëparshëm, dhe një individ tjetër që ka përvojë në punën e aplikantëve me fëmijë ose në sport. Seancat fillestare do të sigurojnë që aplikanti i suksesshëm të jetë i vetëdijshëm për rolin dhe përgjegjësitë e tij, si dhe informacionin rreth politikave dhe procedurave të mbrojtjes.

Rekrutimi i [Klubit] mund të duhet të bëhet në përputhje me çdo legjislacion vendor dhe kërkesë të Federatës.

9. Trajtimi dhe Edukimi

Të gjithë anëtarëve të stafit të [Klubit], vullnetarëve dhe zyrtarëve do t'u jepet trajnime për mbrojtjen që lidhet me rolin e tyre brenda organizatës. Ata që punojnë me fëmijë do të marrin trajnime të specializuara në lidhje me përgjegjësitë e tyre për fëmijët në kujdesin e tyre.

Trajnimi për mbrojtjen duhet të ndërmerret rregullisht të paktën [çdo vit/çdo dy vjet].

10. Procedura Disiplinore

Shkeljet e kësaj Politike dhe Rregullave Mbrojtëse të [Federatës Anëtare] do të trajtohen sipas procedurave disiplinore të [Klubit/Federatës Anëtare] dhe duhet të referohen për udhëzime të mëtejshme.

11. Rishikimi i kësaj Politike

Kjo politikë do të rishikohet në baza vjetore dhe të paktën një herë në tre vjet nga drejtues të lartë dhe zyrtarë të klubit.

12. Monitoimi

Monitorimi i kësaj Politike dhe zbatimi i saj do të kryhet rregullisht sipas rastit nga [Klubi] ose një autoritet i pavarur mbrojtës me ekspertizën e nevojshme për të kryer këtë detyrë.